

ZŠ M. Šolleho

Kouřim

PUZZLÍK

Skládačka ze života naší školy

2014/2015

LEDEN

Můj nejlepší dárek

Vánoční program byl vtipný!

Divadlo nás pobavilo

Kdo může za naše známky?

KVALITNÍ ŠKOLNÍ ČASOPIS
ABECEDA, O. S., 2012

Žijeme ve škole...

Stalo se:

- 7.1. začaly plavat děti ze 4.AB a 1.C
- 8.1. proběhla schůzka s rodiči vycházejících žáků
- 12.1. se konalo div. představení Divadelní učebnice pro 5., 8. a 9. ročník
- 14.1. začal kurz keramiky pro dospělé
- 16.1. byl zápis do 1. třídy
- 21.1. jeli nejlepší matematici na matematickou olympiádu do Kolína (5. roč.)
- 22.1. pedagogická rada
- 24.1. jel KMD na představení Chabrus Line v Divadle v Celené

Stane se:

- 27.1. proběhnou konzultace s rodiči o prospěchu a chování žáků

- 28.1. se vybraní žáci účastní konverzační soutěže v německém jazyce v Kolíně
- 30.1. jsou pololetní prázdniny
- 2.2.-6.2. máme jarní prázdniny
- 7.2.-14.2. jede 7.B na lyžařský výcvik
- 14.2.- 20.2. vyrazí na hory na lyže také 7.A
- 12.2. plave 2.B a 3.B
- 12.2. proběhne okresní kolo olympiády v českém jazyce v Kolíně, účastní se K. Uličná a L. Kubelková
- 27.2. vyrazí 8. a 9. ročník do Kolínského divadla na hru Sluha dvou pánů

Fotografie: Osmáci v bludišti, Vítězi vánočního turnaje v tenise, Divadelní učebnice a Prvňáčci tvoří vánoční dekorace

Žijeme ve škole...

Blíží se vysvědčení

A tak trochu bilancujeme. Redakce provedla statistický průzkum ve všech třídách od 4. do 9. ročníku. Odpovědi byly příjemně pozoruhodné. Vyšlo nám, že školu mají děti v podstatě rády a moc dobře vědí, že pěkné známky nejsou zadarmo. Jen několik se domnívá, že za pěkné známky můžou hodní učitelé!

Tak držíme palce, ať vysvědčení je příjemné překvapení.

Chodíte rádi do školy?

Docela rád- chodí do školy **56** žáků

Protože musím- **62** žáků

Podle toho, co mě čeká- **65** jak kdy- někdy se těší, někdy ne

Kdo může za tvoje špatné známky?

Je to vždy moje vina- **80** žáků sebekriticky zpytuje své svědomí

Je to většinou moje vina- si myslí **79** žáků

Je to většinou vina učitele- **8** žáků hází zodpovědnost za své výsledky na pedagogy

Je to vždy vina učitele- **17** je o tom přesvědčeno

Kdo může za tvoje dobré známky?

Chci je mít, tak se učím- **98** žáků se učí, protože chce

Jsem nucen rodiči se učit- **37** musí, rodiče to vyžadují

Moc se neučím- potvrdilo jen **32** žáků

Za mé známky můžou hodní učitelé- si myslí **12** žáků

Někteří se nevešli do kolonek- takže přibyla odpověď- Jsem nucen bratrem učit se. A na otázku Kdo může za tvoje dobré známky se objevila odpověď: Moje inteligence. 😊

Redakce a žáci školy

Žijeme ve škole...

Anketa k pololetí z Frenštátu pod Radhoštěm a reakce psycholožky

	6. A	6. B	6. C	7. A	7. B	7. C	8. A	8. B	8. C	9. A	9. B	9. C	součet
docela rád	2	4	4	1	4	3	6	5	7	2	1	1	40
podle okolností	3	8	12	9	9	11	5	14	12	11	10	15	119
protože musím	12	9	4	6	4	5	12	8	4	9	12	8	93

Do školy chodím (Frenštát)

K anketě nás inspirovala redakce Druhého patra z Frenštátu. Jejich výsledky se trochu liší od našich a to zřejmě vedlo paní školní psycholožku ze školy ve Frenštátě k úvaze, jak se mají žáci zamyslet nad svým školním prospěchem. Pro zajímavost uveřejňujeme i její příspěvek.

Kdo může za moje špatné známky (Frenštát)

	6. A	6. B	6. C	7. A	7. B	7. C	8. A	8. B	8. C	9. A	9. B	9. C	součet
vždy já	4	10	8	2	3	4	7	5	1	3	0	1	48
většinou já	6	7	8	11	11	11	6	14	16	14	17	11	132
většinou učitel	2	3	4	3	1	2	9	4	4	3	5	8	48
vždy učitel	5	1	0	0	2	3	1	2	2	2	1	4	23

Poznámka psycholožky k anketě:

Milé zákyně a žáci,

škola je místem příležitostí zažít úspěch, mít zážitek z úspěchu. Takovým zážitkem **si pěstujete sebedůvěru**, zvyšujete si své aspirace – možnosti a cíle. Každý na své možné úrovni.

Úspěch neznamena mít jen jedničky. Úspěch může souviset s vaším dobrým nápadem, zapojením v týmové práci, možností být podpořen ve svém záměru druhými, získat pozitivní zpětnou vazbu, pochvalu, ocenění.

Zamyslete se, kdybyste do školy nechodili, kde byste našli jiné místo, které by vám toto umožnilo?

Kdo může za špatné známky ve škole? Pokud jste napsali, že učitel, čtěte dále. **Co vlastně znamená špatná známka?**

Znamená, že

- v této písemce /při tomto zkoušení/
- u tohoto učitele,
- v tomto předmětu
- v této třídě
- při práci na tomto tématu
- za daných okolností jsem podal špatný výkon.

Známka není absolutním ukazatelem toho, co umíte. Dobrý či špatný výsledek je souhra řady okolností. Ale **vy si musíte být jistí, že jste udělali, co jste mohli**, a bylo ve vašich silách. Takže pár otázek na tělo:

- **Doplňujete si mezery v učivu? /vaše příprava/**
- **Spolupracujete s učitelem? /komunikace, naslouchání, zapojování, sebezprezentace/**
- **Věříte si? /zpětná vazba od druhých, budování sebedůvěry, sebevědomí/**
- **Nemáte některý předmět rádi? Naučte se to – mít jej rádi. Všude se dá najít něco zajímavého a podnětného – ptejte se na to. / budování motivace/**
- **Využíváte příležitostí, které škola nabízí? /uchopit příležitost naučit se, uplatnit se, prezentovat sebe/**

Každý člověk má své silné stránky, ale někdy o nich ani neví.

Marta Pavelcová, školní psycholožka, Frenštát pod Radhoštěm

Žijeme ve škole...

Už to nastane!

Zápis do 1. třídy pro školní rok 2015/2016

V pátek 16. ledna 2015 se dostavilo k zápisu do 1. třídy celkem 66 dětí, z nichž asi 14 bude mít odloženou školní docházku. Do školy by tedy v září mělo nastoupit 52 dětí, které budou rozděleny do dvou tříd. Kapacita školy je dostačující, takže jsme přijali všechny uchazeče.

Pro narůstající počet žáků na 1. stupni máme školní družinu s kapacitou 120 míst a další místa řešíme prostřednictvím

školního klubu.

Seznam dětí přijatých k základnímu vzdělávání je vyvěšen na veřejně přístupném místě ve škole i na webových stránkách školy. Děti jsou uvedeny pod přiděleným číslem.

Mgr. Jitka Hodačová

V pátek přišlo do školy na zápis několik desítek budoucích prvňáčků. Atmosféra byla velmi příjemná, my sedmačky jsme se jakoby vrátily do začátků školy. Budoucí žáci byli roztomilí a někteří nám i odpověděli na otázku Na co se těší do školy.

Kamča a Bára

Ondra- do školy se těším hodně, těším se na učení

Adélka- těším se, že se budu učit

Eliška- těším se na matiku a čtení

Natálka- do školy se moc těším a poznám nové kamarády

Kuba- moc se těším na školu a psaní

Terežka- těším se na kamarády a paní učitelky

Žijeme ve škole...

Střípky z vánoční Mix show

Jako předvánoční program si letos 9.AB připravily TV mix show, na které mohl každý ukázat to, co umí. Program se uskutečnil ve středu 17. 12. Jednalo se o televizní vysílání, prokládané reportážemi z jiných míst v republice. Ukázalo se, že na naší škole máme spoustu talentovaných dětí, a i když jsme měli strach, jestli se vůbec něco uskuteční, díky paní učitelce Bajtkové a její organizační schopnosti to dopadlo dobře. Vystupovalo se nejen se zpěvem, tancem, ale i se zábavnými scénkami, viděli jsme například reklamy na T-Mobile nebo pohádku O perníkové chaloupce. Už při generálce jsme se hrozně smáli, ale konečný výsledek byl mnohem lepší. A abychom měli vánoční náladu, tak nám osmáci zazpívali koledy. Nakonec jsme dostali návod na originální cukroví podle Ládi Hrušky. Prostě paráda.

Text Barča 9.A, foto M. Bílková

Žijeme ve škole...

Vánoční výlet v Českém Brodě

Ve čtvrtek 11.12.2014 jsme s dětmi vyrazily na výlet do Českého Brodu. Cílem naší výpravy byla vernisáž základní školy v Šatlavě. Všichni jsme se moc těšili. Celou vernisáž jsme si prošli a pečlivě prohlédli všechny výtvořky dětí. Nejvíce jsme obdivovali ryby pletené z pedigu a další výroby z keramiky. Po pečlivé prohlídce, jsme si dohodli návštěvu místního podzemí, na

kterou se vydáme na jaře.

Následně jsme vyrazili přes město do místní základní a praktické školy, kde se konala prodejní výstava. Zde jsme si nakoupili dárečky a šli se nasvačit. Dostali jsme uvařený pudink a čaj, kdo chtěl, zakousl se do své vlastní svačiny a trochu jsme si odpočinuli. Seznámili jsme se s handicapovanými dětmi. A protože jsme hodně zvědaví, šli jsme nakouknout do dílny, kde vznikla většina těch krásných výrobků. V patlárně- tak se říká místní dílně, jsme si mohli vše prozkoumat, prohlédnout a okouknout.. Od hodné paní učitelky jsme dostali každý nějaký dáreček a pomalu jsme se odcházeli obléknout se. Třešničkou na dortu byla návštěva místní cukrárny, kde si každý vybral něco sladkého na zub. Potom hurá na autobus směr Kouřim.

Žáci z 2.A

Parlamentní zprávy

První týden po Vánocích proběhla další schůzka parlamentu. 9.A přišla s docela vtipným nápadem. Napadlo je, že by se každé ráno hlásilo počasí. Někteří vyučující (zvláště paní učitelka Niklová + pan učitel Čížek☺) nemají rádi, když je uprostřed hodiny přeruší rozhlas. Proto nás napadlo, že by se hlásilo ráno po zvonění. Vypadalo by to asi takhle: Ráno po zvonění na první hodinu by šel nějaký zástupce z parlamentu do ředitelny, kde by hlásil počasí na tento den a hlavní zprávy (sběr, různé akce, olympiády, ztráty atd...). Druhý nápad je nástěnka, která už visí nad odpočívacím koutkem u šaten (je fialová). Je určena pro různé inzeráty, nabídky, vzkazy od vás pro někoho a zpět, recenze...Nástěnka je připravena, **pište své inzeráty Špendlíky jsou ve sborovně.**

Lucka z 8.B a Kamča

Učitel spatřil žáčka, který se vozil po zledovatělé cestě z kopce jen po kalhotách. "Není ti líto pěkných kalhot?" ptá se ho. "Prosím není, já mám pod sebou čítanku."

Žijeme ve škole...

České divadlo 20. století nás pobavilo

V naší základní škole se konalo

11. prosince 2014 malé divadlo, kterého se zúčastnily 8., 9. a 5. ročníky. Dva herci z Divadélka pro školy z Hradce Králové předváděli průřez divadlem 20. století. Ukázka byla ze hry Don Juan z Osvobozeného divadla, z Války s mloky od Karla Čapka, ze tvorby Semaforu, z Balady pro banditu a vystoupení bylo zakončeno ukázkou z Divadla Jára Cimrmana.

Popravdě jsem se na toto představení vůbec netěšila. Název „Divadelní učebnice“ zněl velmi nudně, ale nakonec to bylo fantastické. Vše začalo ukázkou dialogu dvou Mexičanů (ze hry Don Juan), kteří chtěli „zabít“ jednoho diváka z 5. třídy. Všichni jsme se hrozně smáli. A je docela zajímavé, že jsme se smáli tak starému humoru. Následovaly hry Válka s mloky, Balada pro banditu a Vyšetřování ztracené třídní knihy. Nejvíce nás pobavilo, když jeden z herců představoval zamilovanou uklízečku a ten druhý zpíval zamilovaně píseň Tereza jedné spolužačky i se školením, jak balit na muziku holky. Stejnou holku si pak vybrali do Balady pro banditu, ta z toho doopravdy moc nadšená nebyla, protože představovala milou Nikoly Šuhaje Eržiku – těhotnou! Za to my jsme se hodně zasmáli. Nakonec přišlo vyšetřování ztracené třídní knihy. Tato divadelní hra je z Divadla Jára Cimrmana, který byl vymyšlen právě ve 20. století. Herci nám řekli, že když vydržíme celou dobu se nasmát, vrátí nám vstupné. Snažili jsme se opravdu hodně, ale fakt to nešlo, hlavně když „pan učitel“ věděl jména některých našich spolužáků a celou dobu je používal. Myslím si, že představení se všem moc líbilo, protože se všichni smáli. Já jsem si to taky moc užila.

Švarčka 8.A

A jak hodnotili divadlo spolužáci z osmičky?

Míla: Bylo to nejvtipnější divadlo, které jsem viděl.

Lenka: Vtipná byla uklízečka Vágnerová, jak nemohla z „mistra“ spustit oči. A pak se mi moc líbil mlok.

Lucka: Bylo to celkem vtipné, jen pro mě bylo trapné, jak jsem tam hrála Eržiku.

Ondra: Líbila se mi poslední scénka, protože to takhle nějak chodí u nás ve škole.

Tereza: Bylo to super. Moc jsme se nasmáli. Určitě bych se ráda podívala do divadla Semafor a Husa na provázku.

Dan: Líbil se mi jejich humor, vtipné podání her a to, jak vše krásně vysvětlovali.

Adéla: Ztráta třídní knihy byla fajn, jak jsme měli zakázáno se smát a nešlo to.

Josef: Moc se mi líbily všechny ukázky, a i když se těm vtipům lidi smáli před mnoha lety, připadalo mi to vtipné i dnes.

Honza: Líbila se mi profesionalita a vtipnost herců.

Žijeme ve škole...

Pátáci si divadlo užili taky

V pondělí 12.1. k nám přijelo velmi vtipné Divadélko pro školy.

Nám osobně se nejvíce líbilo představení Válka s mloky a píseň Tereza. Nejvíce oceňujeme jak vtipně herci hráli. Ale pojďme se zeptat ostatních z naší (5.) třídy.

Miroslav: Podle mého názoru to bylo hezké, a proto jsme se hodně nasmáli. Bylo to hezké asi na 100% a nejvíce se mi líbilo představení Válka s mloky a Don Juan a comp od V a W.

Tereza: Mně se divadlo velmi líbilo, bylo vtipné a naučné. Nejvíce se mi líbila scénka, jak dva bandité chtěli zabít našeho spolužáka.

Petr: Divadlo se mi moc líbilo, a proto bych byl pro, aby se hrálo znovu, ale jiné scénky.

Viola: Představení mě moc nadechlo, a proto jsem složila tuto báseň:

Vágnerová prsatá zkouší slova vyňatá.
Pan mlok zpívá, až se z toho stmívá.
Ztratila se třídní kniha, donedávna byla živá.
Mexičan se vyčůral na padoucha z Poličan.

Anketku zapsala Adel a malá Bára

Co dodat? Představení bylo vtipné a nenásilně poučné, děti vnímaly a dobře se bavily. Myslím, že leckdo si na ně vzpomene, až uslyší v budoucnu o některé z předvedených her.

**M. Bílková,
fotografie z představení**

Turisti nepochodovali, ale hráli kuželky!

Výjimečně ve středu (21.1.) jel turistický kroužek na svou pátou akci do Kostelce nad Č. lesy na kuželky.

V klidu jsme dojeli do Kostelce, museli jsme něco málo ujít k sokolovně ke kuželnárně. Přezuli jsme se do sportovní obuvi a šli si zahrát, ale nejprve jsme byli poučeni, co dělat a co ne. Rozdělili jsme se na družstva, a protože samozřejmě hrály i paní učitelky, s námi v týmu byla paní učitelka Šustová. A šlo se na turnaj. „V kuželnárně jsou čtyři automatizované dráhy, po kterých

jsme metali koule tak, aby srazily co nejvíce kuželek. Byli jsme poučeni, jak si danou koulí neublížit, jak neponičit povrch drah a pokud je koule velmi těžká, jak házet obouruč.“ přibližuje prostředí p. uč. Šustová. První kolo vyhráli nejmenší (čtvrtáci) a nám starším dávali pěkně zabrat. V druhém kole jsme se začali trochu lépe trefovat, ale nebylo to moc platné, zase vyhrály holky Švorbovy a Bergrovy s paní ředitelkou. Jak to nakonec dopadlo? „Vyhrály

dívky – Bergerová Hana, Bergerová Katka, Švorbová Míša, Švorbová Anna (324 b.), druzí byli „malí“ – Jirů Karolína, Kadlecová Petra, Pobuda David, Wuschko Dominik (322 b.), třetí byli chlapci – Štuller Martin, Štuller Ondra, Rejhon Daniel, Jirů Jan (311 b.),“ shrnula vše p. uč. Šustová. Náš klučičí tým se obě kola moc nevyznamenal, tak jsme byli trochu zklamání, ale stejně jsme si to moc užili. Protože jsme měli nějaký volný čas, tak si každý šel něco koupit, my kluci jako vždy do pizzerie (a mají pizzu docela dobrou). Vydařilo se to.

Text Stacy 8.B, foto H. Borová

Žijeme ve škole...

Vánoční tenisový turnaj

V pátek dne 19.12. se konal poslední turnaj roku 2014 – velký turnaj jednotlivců. Závěr roku jsme tedy zakončili ve velkém stylu. Byla to událost, na kterou se trénovalo celý rok!

Do pohodové atmosféry pinkajících míčků a hrajících stolních tenistů přispěly také tiše hrající koledy. Po lítých bojích zvítězil nakonec Radek Pražák, druhý skončil Ondřej Richter a třetí se umístil Dan Rejhon. Nejlepším mladším žákem byl Kryštof Šourek z šesté třídy, který skončil hned čtvrtý. Nejlepší dívkou byla pro rok 2014 Lucie Vnuková. **Text a foto M. Choutková**

Jóga nám protáhla tělo

Pozdrav slunci, jezevčík, lukostřelec, pozice hory, pes, provazochodec a další. Že nevíte o čem mluvím? Děvčata 6., 8. a 9. tříd prožila tělesná výchovu trochu jinak a to ve znamení jógy.

Již po vstupu do haličky byla cítit příjemná vůně, což dodalo cvičení náležitou atmosféru. Protahovací, koordináční a relaxační cvičení zvládl opravdu každý, gymnastická cvičení dala ale zabrat. Pokud byste také chtěli zkusit cvičit jógu, nebo začít cvičit dokonce pravidelně, obraťte se v Kouřimi na Pohodový svět, kde vám

určitě rádi poví více.

Text a foto M. Choutková

Žijeme ve škole...

Velkovýlet do Prahy aneb Jak jsme si zabloudili

Dne 18.12. se třídy 8.A/B vydaly na předvánoční výlet do Prahy. Mělo nás čekat zrcadlové bludiště, Petřínská rozhledna a Štefánikova hvězdárna, tudíž mimořádně nabitá akce.

Po příjezdu na „Masaryčku“ jsme pádili směrem k Palladiu, u kterého bylo nedávno otevřeno zrcadlové bludiště. Z naší školy tam nebyl ještě nikdo (možná nějaký jednotlivci), takže jsme se opravdu těšili, jaké to bude. Ovšem když jsme zjistili, že tam můžeme až za půl hodiny, nečekali jsme a hurá do Palladia. Po menším nakupování jsme konečně vyrazili bloudit. Před vstupem jsme dostali rukavice, abychom neušpinili skla, a šup dovnitř. Všude plno zrcadel, světelné efekty a zase tma, chvíli to vypadalo, že jdeme dobře a najednou jsme narazili do zrcadla, chodili jsme do slepých uliček a naráželi a naráželi. A pak různé vypoulená zrcadla a my dokonale deformovaní. Než jsme se zorientovali, vylezli jsme ven úplně

splavení. Naštěstí všechno spravil teplý trdelník, horká čokoláda nebo dětský punč (bohužel bez alkoholu☹) na vánočních trzích. Po malém občerstvení sedáme na tramvaj, směr Petřín. Nahoru vyjíždíme lanovkou a míříme k rozhledně. Až na pár výjimek vylézáme všichni až nahoru, kde se kocháme krásným výhledem.

Když konečně slezou všichni (zjišťujeme, že lézt nahoru je podstatně lehčí než dolů), vyrazíme ke Štefánikově rozhledně. Po krátkém dobývání se dovnitř nám otvírá náš průvodce. Nejdříve nás

usadí do křesel, zhasíná a zapíná promítačku. Jakmile se spustí vyprávění o světle, mozek mi vypíná a já se probouzím až těsně před koncem (což ostatně skoro všichni). Potom vycházíme po schodech k velkému dalekohledu na pozorování hvězd. Pamatuji si, že v téhle hvězdárně se pozorují hvězdy, že má otevírací střechu, že můj stín ruky vrhal opravdu zajímavý stín a že jsem touhle dobou měl už vážně velký hlad.

Vyzkoušeli jsme nějaké pokusy, třeba napodobeninu černé díry, do které jsme mohli házet míčky(planety) a ono je to postupně vcuclo. No, už se těším na McDonald☺.

Po vyčerpávajícím pokusu dostat do nás nějaké informace se konečně dostáváme do „Mekáče“.

„Mekáč“ se líbil snad všem, a tak po jídle jsme se utahaní, unavení (ale najezení) doplazili zpátky na Masarykovo nádraží a úspěšně zakončili náš výlet. Byl to nádherně strávený den (místo školy).

Josef Prouza 8.A, foto M.Choutková

Zajímáme se o svět okolo...

O vánočních prázdninách jsem jel s rodinou na divadelní představení Louskáček

O vánočních prázdninách jsme jeli do Národního divadla na představení Louskáček.

Jedná se o pohádkový balet, který napsal ruský skladatel Petr Iljič Čajkovskij.

Balet je divadelní představení, kde se pouze tančí na hudbu, kterou hraje orchestr schovaný pod pódiem v tzv.

orchestríšti.

Příběh vypráví

o Lichváři, který lidem půjčuje peníze a účtuje se velké úroky. Ani o Vánocích lidem nedá pokoj, dožaduje se zaplacení dluhů, a dokonce jedné holčičce zničí její vánoční dárek – Louskáčka, loutku, která umí louskat ořechy.

Ale Vánoce jsou časem plným kouzel, a tak se stane, že Lichvář má výčitky svědomí a v noci se mu zdají zlé sny. Unese jej čert a Lichvář zakouší muka pekelná. Nakonec mu pomůže víla Vánoc, která ho dostane ze spárů pekla a naučí ho laskavosti. Lichvář přestane být zlý na děti. Dá jim dárky a rozbitého Louskáčka holčičce opraví.

Představení bylo dlouhé, ale pěkné. Baletáři měli krásné kostýmy, scénu i kulisy. Jako bychom se přesunuli do 19. století. Nejvíce se mi líbil tanec čerta.

Jonáš

Naše dovolená v Harrachově

Letos jsme byli s rodiči na dovolené v Harrachově. Hned po příjezdu nebylo moc pěkně. Když jsme přijeli nahoru na kopec, tak jsme vůbec nic neviděli, normálně přšel led. Já jsem ujela z deseti jízd jenom pět a mamka jenom čtyři, byly jsme úplně promáčené, ani se mi tím pádem nechtělo na bobovou dráhu. Večer jsme šli to restaurace Diana, tam bylo narváno, ale zase útulno, měla jsem špagety a horkou čokoládu. Mňam.

Konečně druhý den ráno jsme se sbalili na lyžování a bylo slunečno!!! Tak mi táta koupil víc jízd, jezdila jsem jako blesk, mamka spíš jako slimák.

Na to jsem čekala hodně dlouho.

Vyrazila jsem i na bobovou dráhu a byla jsem tam pětkrát. Jen jsme nebyli ve sklárně, ale to mi nezkazilo dovolenou, protože to byla zábava!

JEĎTE TAM TAKY !!!

Text a foto Saša

Sedí páreček studentů matematiky v parku na lavičce a holčina zasněně pronese:

"Miláčku, myslíš na to, na co já?"

"A kolik ti vyšlo?"

Zajímáme se o svět okolo...

Malá ochutnávka Francie

V prosinci jsem byla ve Francii, pro ty, co uvažují o dovolené, doporučuji právě Francii a Paříž.

Mona Lisa Louver

Katedrála Notre Dame

Moulin Rouge

Eiffelova věž

Hrobka Napoleona Bonaparta v Invalidovně

"Sím, paní učitelko, tatínek povídal, že pocházíme z opice," hlásí se Kuba.
"Jakube," odtuší vlídně pedagožka, "dnes chci přednášet novou látku, takže opravdu nemám čas řešit rodinné problémy."

Zajímáme se o svět okolo...

Šachový klub Kostelec nad Černými lesy a ZŠ Kouřim pořádají jubilejní 7. ročník šachového turnaje pro děti a mládež

Kouřim OPEN 2015

Ředitel turnaje: Julius Bug, email: j.bug@seznam.cz,
tel.: 724 006 815

Termín: Sobota 31.01.2015, prezence 8:30 – 9:10,
zahájení v 9:30, předpokládaný konec 17:00

Místo: Sál Městského úřadu „Na Střelnici“ (u Kouřimské brány), ulice Pražská, Kouřim

Právo účasti: Děvčata a chlapci, registrovaní i neregistrovaní, narození 01.01.1994 a mladší

Rozhodčí: Daniel Forman

Systém hry: Švýcarský systém na 7 kol podle pravidel FIDE pro rapid šach, 2 x 20 minut na partii.

Pořadatel si vyhrazuje právo úpravy tempa a systému hry.

Tři samostatné turnaje jednotlivců: hráči narození 01.01.1994 a mladší

hráči narození 01.01.2000 a mladší

hráči narození 01.01.2004 a mladší

Pořadí určí: počet bodů, buchholz, střední buchholz, průměrné ELO soupeřů

Turnaj se hraje jako základní kolo krajského přeboru jednotlivců – Region SD – Polabí a bude započítán na rapid LOK.

Ceny: Pro první tři ve všech kategoriích poháry a diplomy (tradičně z dílny malíře Miroslava Šestáka).

Hodnotné ceny pro vítěze!, drobné ceny pro všechny účastníky
Zvláštní ceny (nejmladší účastník, nejúspěšnější dívka, nejúspěšnější Kouřimák).

Startovné: 50,- Kč za hráče

Přihlášky: Posílejte na email sachykourim@seznam.cz, tel. 724 518 740

Průběžné info o turnaji na www.sachykourim.cz

Hráči, kteří nebudou přihlášení předem, mohou být přijati do turnaje pouze do vyčerpání kapacity hrací místnosti!

Občerstvení: Občerstvení v místě konání, oběd zajištěn.

Podmínky účasti: Na každého lichého hráče je nutné přivést 1 kompletní soupravu včetně hodin.

Každý nezletilý hráč musí mít zodpovědný doprovod starší 18 let.

V případě jakýchkoli dotazů a připomínek se obraťte na ředitele turnaje

Za tým pořadatelů se na setkání těší Julius Bug a Daniel Forman

Pepičkovi končí prázdniny a vrací se do školy. O dva dny později volá jeho mamince učitelka s tím, že Pepíček zlobí. „Tak moment,“ povídá maminka, „měla jsem Pepička doma dva měsíce a ani jednou jsem vám nevolala, když zlobil!“

Moje máma přišla do mého pokoje a říká:

"Proč je všechno na zemi??"

Já: "To je gravitace, mami."

Ptáme se...

V tomto čísle jsme oslovili trojici sportovců ze školy, kteří se věnují sportu závodně- Dana Strejčka, Filipa Barabáše a Jardu Kubelku. Zajímalo nás, jak se dá zvládnout náročný trénink a škola, proč je sportování baví ...

(na fotografii zleva Filip, Dan a Jarda)

1. Jakému sportu se věnuješ? Za koho hraješ? Kde?

Dan: Věnuju se fotbalu, hraju za FK Mladá Boleslav v Boleslavi.

Filip: Hraju hokej za SC Kolín v Kolíně.

Jarda: Hraji hokej za kolínský oddíl. Trénuji v Kolíně.

2. Kolik let se fotbalu (hokeji) věnuješ?

Dan: Fotbalu se věnuji 10 let.

Filip: Hraju už 5 let.

Jarda: Asi sedm, já ani nevím.

3. Jaký máš týdenní program? Kolik času věnuješ sportu?

Dan: Čtyři tréninky týdně kolem 1-2 hodin a o víkendu zápas

Filip: Můj týdenní program- každý pracovní den máme trénink. V pondělí a pátek trénuji od 6.00 do 7.00, úterý a středu od 14.30 do 15.30 a ihned následuje suchá příprava (běh do schodů, vytrvalostní běh, posilování a skákání přes švihadlo). Každý víkend mistrovská utkání.

Jarda: Jsem na ledě každý den.

Ptáme se...

4. Stíháš školu a sport? Má sport vliv na tvůj školní prospěch?

Dan: Mám s tím velké problémy, když v osm večer přijedu unavený z tréninku, tak už se mi vůbec nechce učit, ale musím. Na to, že moc času nemám, tak prospěch není tak špatný.

Filip: Školu stíhám, ale někdy je to časově náročné. Zatím nemám pocit, že by sport ovlivňoval můj školní prospěch.

Jarda: Někdy je to hodně těžké, ale na školu to vliv určitě nemá. Učení mne nebaví.

5. Proč tě to baví, co tě na tom baví, proč máš rád právě tento sport?

Dan: Ten sport mě baví stále, ačkoli ho hraju od dětství. To, co jsem do toho vrazil - čas a tak - prostě by byla škoda to všechno hodit za hlavu. A baví mě na tomhle krásném sportu snad všechno.

Filip: Tento sport mě zaujal pro svou rychlost, adrenalin a hru v kolektivu.

Jarda: Baví mě na tom vše. Mimo suché přípravy.

6. Jaké vlastnosti má mít podle tebe vrcholový fotbalista (hokejista)?

Dan: Musí být aktivní, týmový hráč, musí umět běžat a mít cíl něčeho v tom

sportu dosáhnout.

Filip: Schopnost hrát v kolektivu, rozhodnost, poctivost.

Jarda: Poctivý a nebyť líný

7. Je nějaká tvoje vlastnost, která ti při sportu škodí?

Dan: Momentálně mě nic nenapadá. Možná jsem někdy agresivní na rozhodčího.

Filip: Nerozhodnost.

Jarda: Někdy se vztekám, a pak mi to nejde.

8. Co plánuješ se sportem do budoucna?

Dan: Rozhodně nemám v plánu s fotbalem přestat a bylo by krásné se jím v budoucnu živit, ale na to je ještě dost času a moc práce na sobě.

Filip: V budoucnu bych se rád vrcholově věnoval hokeji a vystudoval školu zaměřenou na hokej. Můj vysněný sen je hrát v NHL.

Jarda: To ukáže čas. Nevím, asi bych chtěl hrát v NHL.

9. Pro zajímavost, jaké máš číslo dresu?

Dan: Číslo dresu mám 7.

Filip: Číslo 13.

Jarda: V Poděbradech jsem měl číslo 14 a nyní v Kolíně hraji s číslem 18, dali mi ho podle data mého narození.

Na dalších fotografiích je Dan a Filip v akci

Na co se ptají absolventi vysokých škol:

Přírodní vědy: Proč to funguje?

Technika: Jak to funguje?

Ekonomka: Kolik to stojí?

Humanitní vědy: Chcete k tomu hranolky?

Mluvíme anglicky...

The and the

an Aesop fable

A was walking through the when he saw a sitting on a with a fine piece of in her . The wanted the and decided he would be clever enough to outwit the .

"What a noble and gracious I in the !" proclaimed the , "What exquisite beauty! What fair plumage! If her voice is as lovely as her beauty, she would no doubt be the of all .

The was so flattered by all this talk that she opened her and gave a cry to show the her voice.

"Caw! Caw!" she cried, as the dropped to the for the to grab.

Beware of flattery.

Objevitelé...

VOJTĚCH FRIC - JIŽNÍ AMERIKA

Vojtěch Fric se narodil 8.9.1882 v Praze a zemřel 4.2.1944. Byl to cestovatel, básník, fotograf a spisovatel.

Byl známý jako lovec kaktusů, stal se ve své době největším znalcem kaktusů, našel hodně nových druhů.

Během 30ti let zde byl 8 krát.

1903-1913 žil v Paraguay, Brazílii a Argentíně víc než doma.

První cesta 1901-1902 vedla do divokých končin Matio Grosso

Poslední cesta 1928-1929 byla po Jižní Americe. Kde objevil posledních několik kaktusů.

Fric byl celkem jednou ožen s Dragou Jonátkovou. Měl syna.

Papsal několik desítek druhů nových kaktusů. Udělal výstavu, ale neměl dost topiva na topení a proto všechny kaktusy ve sklepech umrzly.

Sestavil 36 indiánských jazyků slovníky.

V roce 1944 se zranil o hřebík a onemocněl. Mnoho jeho poznámek po smrti zmizelo.

„Nechci vás strašit pane učitelí,“ říká student pedagogovi, „ale tatínek říkal, že jestli nezačnu nosit lepší známky, dostane někdo pěkný výprask.“

Učitel v páté třídě zdůrazňuje význam široké slovní zásoby:

"Použijte jedno slovo desetkrát za sebou a zůstane vám na celý život."

A z konce třídy se ozve tichý chlapecký hlásek:

"Alena, Alena, Alena, Alena, Alena, Alena, Alena, Alena, Alena, Alena!"

Myslíme si...

Ennie pod stromečkem

(ze vzpomínek školačky)

Strašně se těším na Ježíška, proto jsem psala dopis už v září. Napsala jsem si o krásného malého pejska. Zítra je Štědrý den a já se nemohu dočkat. Moje malá sestra ho chce taky, ale nápad to byl můj. Jdu spát a nemůžu usnout, co když mi Ježíšek pejska nepřinese? Je ráno a pod stromečkem zatím nejsou žádné dárky. Mamka mě se setrou pošle ven, abychom si zkrátily chvíli. Nastal čas oběda, ale já vůbec nechci jíst a pořád se koukám pod stromeček. Až mi máma řekne, že holčičkám, které nejedí oběd, Ježíšek nenosí dárky a už vůbec ne pejsky. Po obědě jdeme na procházku. V pět jsme doma a večeříme. A konečně je čas rozbalit dárky, ale nikde žádný pejssek. Vtom něco kňučí. Běžím se podívat úplně dozadu za stromeček a tam - tam je malé štěňátko rasy labrador. Hned se k němu vrhneme a mazlíme se s ním. Je to fenka, tak jsme ji pojmenovali Ennie (Ený).

Dnes je už starší psí paní. Vánoce, kdy jsme ji dostaly, byly nejlepší, které jsme zažily.

Bára a Petra Pavelkovi a Ennie

Kůň se pod stromeček nevejde

Už když jsem byla malá, tak jsem si přála koně k Vánocům, ale nikdy jsem ho nedostala. Vždy jsem psala Ježíškovi dopis o tom, jak moc bych si ho přála, dokonce jsem přikládala fotku, jak by měl vypadat. Později jsem Ježíškovi e-mailem poslala video, jak ho zabalit, ale nikdy nic. Jednou to vypadalo, že ho dostanu, pokud budu hodná. Jenže jsem dostala jako každý rok ponožky, bačkory a knížku. Když jsem přemýšlela, proč jsem ho nedostala, tak jsem došla k závěru, že Ježíšek to neumí se zvířaty, a tak ho nedostal dovnitř do domu. Tak alespoň od deseti let jezdím na koni cizím.

Barča 9.A

Plyšák versus mazlíček

Na Štědrý večer jsem se těšila. U štědrovečerní večeře nesměli chybět ani naši mazlíčci – Míca a Puňťa. Oba jsme přivolali k večeři... Puňťa poslušně čekal na jídlo, ale Míca pořád slídila po obýváku. Když se vše připravilo na stůl, museli jsme naše mazlíčky přivázat k židli (no, jinak to s nimi nešlo, neumí chvíli posedět na jednom místě a podle tradice se nesmí vstávat od stolu). Když všichni včetně mazlíčků dojedli, já a mazlíčci jsme šli do pokoje a rodiče mezitím dali dárky pod stromeček. Za chvíli zazvonil zvoneček a všichni jsme se v čele s Puňťou rozběhli do obýváku. Pod stromečkem na nás všechny čekala hromada dárků. Rozbalily jsme je během chvíle. Všude kolem

nás byly duny z papíru – takové, že pomalu ani strop nebyl vidět. Největší radost mi udělal plyšák – vypadal stejně jako naše kočka. Dokonce i chodil a trochu tiše mňoukal, doopravdy nebyly k rozpoznání. Když už se blížila půlnoc, srovnala jsem si dárky na pořádně velkou hromadu a svou novou plyšovou kočku jsem si vzala k sobě do postele. Mícu jsme dali ven na čerstvý vzduch. Ráno se probudím, cítím mokrú a nikde nemůžu najít svého plyšáka! „Mňáááú,“ ozve se. Podívám se. Můj plyšák dělá něco, co nebylo v návodu? Čůrá a nahlas mňouká! Zamrazí mě... Jdu blíž... Chci z mého plyšáka vyndat baterky. Vtom zjistím, že je to moje Míca! Běžím rychle ven pro svého plyšáka ☺.

Kamča a její Míca (nebo plyšák?)

Myslíme si...

Vánoční příběh

Kdysi dávno, když jsem byl ještě malý, dostal jsem pod stromeček dárek, který štěkal.

Byly mi asi tři, tehdy jsem ještě toho moc nevěděl. Měl jsem to dost pomotaný, nevěděl jsem, jak dělá pes, kočka, kráva, ale mě to nijak zvlášť nevadilo. A tak jsem si říkal: „Co to může pod tím stromečkem být?“ Když jsem ten dárek rozbalil, viděl jsem psa. Ihned jsem věděl, že se bude jmenovat Endy. S Endym jsem vyrůstal. Jedl jsem s ním, spal, učil se chodit. Když jsem spal, Endy u mě ležel, dokud jsem se neprobudil. A tak jsem přišel na to, že vždycky je tu někdo, kdo vás má rád. Můj pes mi to dokázal.

Amby

Jak jsem málem neměla dárek pro maminku

Před Vánoci jdu s mamkou do drogerie. Vybírám si tam něco pro tatínka, co potřebuje. A je to šampon OLD SPICE, anglický výrobek, co používá. Asi po jednom týdnu jedeme všichni do Kolína do OBI do sekce Zahrady, kde je výzdoba na Vánoce. A tam si prohlížím sekci po sekci, až to uvidím- bílá sova! To je to, co chci pro maminku. Ale tatínek mi řekl, že si ji vyzvedneme, až tady maminka nebude, a já jsem souhlasila. Tak jsme přišli později, ale ta sova tam není! Ale pak si tatínek všiml, že tam je pěkná souprava na čaj. A nastaly Vánoce, dala jsem mamince a tatínkovi svůj dárek a byli tak šťastní. Tatínek řekl, že to doopravdy potřeboval, a mamce jsem vykouzila úsměv na tváři!! Tak to dobře dopadlo jako vždy. Ale lepší je nenechávat nákupy vánočních dáreků na poslední chvíli!

Saša

Exodus: Bohové a králové

V poslední době jsem byl na filmu Exodus: Bohové a králové.

Film vyprávěl o egyptském faraonovi Ramsesovi a jeho příteli z dětství – Mojžíšovi. Tomu vadilo otroctví Židů v Egyptě. Protože Egyptané nechtěli dát Židům svobodu, rozzuřený bůh seslal na Egypt deset biblických ran – voda v Nilu se změnila v krev, všechny ryby v ní uhynuly, pak z ní vylezly žáby, do Egypta přiletěli komáři, později mouchy a zemřel jim všechen

dobytek. Další ránou bylo, že se Egyptanům (ne Izraelitům) objevili na těle boláky. Sedmou ránou byla bouřka. Potom přišly kobylky a jako předposlední dlouhá tma. Nakonec přišla ta nejhorší rána; všechny egyptské děti zemřely. Díky tomu propustil Ramsese všechny Izraelity na svobodu. Odešli tedy zpět do Izraele. Po cestě museli přes Rudé moře a to se jim rozestoupilo, takže Mojžíšovi lidé přešli suchou nohou. A egyptskou armádu, která je pronásledovala, smetlo moře. Film byl velice zajímavý, efektní a dobře provedený, mně se moc líbil.

Text Marek, foto internet

(A pak že je klasika nuda. Tento dramatický příběh je starý okolo 3 000let a pochází z Bible.)

Profesor říká: "Dnes vás pustím o čtvrt hodiny dřív. Odcházejte prosím potichu, ať nevzbudíte nikoho ve vedlejších učebnách."

Myslíme si...

Hobití trilogie

O víkendu jsem byl v kině na posledním dílu **Hobita - Bitva pěti armád**.

Když ho porovnám s předchozími díly, líbil se mi nejvíc.

První díl **Neočekávaná cesta** ukazuje Hobitovu cestu až po boj se skřety.

Druhý film **Šmakova dračí poušť** je o draku Šmakovi a jeho vypuzení z Osamělé hory.

Třetí část **Bitva pěti armád** sahá od vyhlazení Jezerního města přes válku o Erebor až po závěrečný boj pěti armád (trpaslíků, elfů, lidí a zvířat proti skřetům). Bilbo Pytlík a jeho přátelé sice zvítězí, ale přijdou o spoustu svých kamarádů...

Velice se mi líbil poslední díl. Měl nejzajímavější příběh, u předchozích dílů jsem někdy měl pocit, že se jen válčí... možná je to tím, že režisér Peter Jackson vytvořil z tenké knížky J. R. Tolkiena tři filmy, které trvají více jak dvě hodiny.

Jinak byla filmová podoba Hobita velmi pěkná, zejména počítačové efekty (drak Šmak), masky skřetů a nebo podoba Středozemě.

Jonáš

Bilbo Pytlík

Následující řádky budou o velmi známé postavě – Bilbu Pytlíkovi. S Bilbem Pytlíkem jsem se setkala v knize *Hobit*, kterou čtu svému šestiletému bratranci Vojtíkovi, když jsem u něj na návštěvě. Právě tato postava nás provází celým příběhem. A teď je i hlavní postavou třídílného filmu.

Bilbo Pytlík pochází z rodu hobitů, je to dospělý muž, který má rád svůj klid, své knihy, svůj domov a dobré jídlo. Během cesty s trpaslíky prokáže svoji odvahu, nasazení bojovat za přátele a svou kreativitu.

Do té doby, než se v jeho domě objevili trpaslíci a Gandalf, vedl hobit klidný život. Měl svůj dům, který působil útulně a byl plný knih, nad kterými hobit trávil mnoho času. Byl tedy sečtělý, ale i rozvázný a byl rád, když nebyl nikým rušen. Zakládá si na dobrých způsobech – způsobně stoloval, vždy měl u sebe čistý kapesník a vážil si svého majetku. Pak se však vydal na cestu s trpaslíky, na které musel změnit mnoho ze svých zvyků. Například se rozhodl zcela změnit svůj klid a rád za dobrodružnou a nevyzpytatelnou cestu, na které není nic naplánované a musí se ihned rozhodovat. Velkou změnou pro něj byla také neustálá přítomnost trpaslíků a Bilbo ukázal, že někde v nitru svého srdce má velmi rád druhé lidi. Byl ochoten se za ně několikrát obětovat, dokonce použít i zbraň, to do té doby pro něj bylo nepředstavitelné. Bilbo byl díky své vzdělanosti velmi bystrý a nápaditý, jako například ve chvíli, kdy skřeti chytli trpaslíky a chtěli si je opéci. Tehdy Bilbovi rychle došlo, že je musí pozdržet, a tak si vymyslel, že jsou trpaslíci nemocní a mají parazity. Další, nikoli však poslední vlastností, byla jeho poctivost. Možná právě proto mu byl svěřen osudem jeden z prstenů.

Bilbo Pytlík je mi blízký právě pro svoji poctivost, čestnost, lidský vztah k druhým a odhodlání za své blízké bojovat. **Adéla Hollerová 8.B**

Bavíme se...

Popletená perníková chalupa

Žili, byli Jeníček a Mařenka.

Jednou se Jeníček rozhodl, že s Mařenkou půjde na jahody do lesa. Když měli dva litry jahod, Jeníček povídá: „Mařenko, asi jsme se ztratili!“ Najednou kolem nich po cestě jde sedm trpaslíků. Jeníček se hned ptá, jestli nevědí, kde je Mírový palouk, kde bydlí. Trpaslíci řekli, že ne, a pak Mařenku napadlo, jestli ta cestička tam nevede. „Dobrý nápad, „ povídá Jeníček a šli. Šli rychlostí dvě míle/0,5 sekundy v rovnoměrném a v přímočarém směru. Po chvíli narazili na chaloupku. Už byl večer a v chaloupce se svítilo. Nad dveřmi byla cedule "Hospoda u baby". Vešli dovnitř a objednali si

jednu colu. Babička byla Ježibaba a zeptala se: „Nechcete radši perníček?“ „Ano, máme hlad!“ odpověděli Jeníček s Mařenkou. Ježibaba je celou noc krmila, pak je málem upekla v peci, ale Jeníček řekl, že musí ještě do Tesca na nákup pro přísady k pečince. Ve skutečnosti si potřebovali nakoupit vše potřebné na jahodový dort. Jak se báli, hned našli správnou cestu. A vrátili se rovnou domů. Doma pak Jeníček řekl: „Sice jsme koupili vše potřebné na jahodový dort, ale ty jahody jsme zapomněli u té báby.“ Tak aspoň upekli perníkové tašky a druhý den opravili perníkové bábě střechu. A pak rychle, ale i se zapomenutými jahodami utekli rychlostí 1km/sekundu, aby je nechtěla

bába znovu upéct, a doma si udělali alespoň jahody s cukrem.

Text a ilustrace Nehete

Potkali jste psa v tanku?

Byl jednou jeden pes a ten uměl mluvit. Říkáte si, že to asi musí být skvělé, mít doma mluvícího psa, ale nebylo... Pes měl celou dobu jen a jen samé blbé kecy. Myslel si, že je chytrý, a dokonce se chtěl chovat jako člověk, a tak šel do autoškoly, že si udělá řidičák. Pes řidičák udělal, a docela i uměl řídit! Strašně ho to bavilo, tak si udělal i řidičák na traktor, motorku a nakonec na tank.

Jednoho dne ho potkal páníček, který ho před několika lety jako štěně na výletě ztratil. Hrozně se divil, že umí mluvit. Vzal ho zpět domů a každému o tom vyprávěl. Ale psa doma týrali, pořád se ho na něco ptali, pozorovali ho, a tak ujel tankem na místo, kde ho páníček ztratil a tam dožil svůj pokojný život. Co z toho plyne? Nevenčete psy kolem městečka Černobyl ...

Text Marek

Kamiliny perličky ze sedmičky

- Myslíš, že tyhle želvy mluví anglicky?
- Kolik km je to z Prahy do Paříže? 84 000 000 km.
- Rozinky jsou ze sušených banánů.
- Jaké máme slovní druhy? Podstatná jména, přípravná jména....
- Tavit - on je tavař, ona je tavčice.
- Co je zezadu na kole? Nosák.
- Já ti nerozumím, musíš pořádně regulovat (artikulovat).
- Židle vznikla od slova žid.
- Ty jsi mi vykloubila oko.
- Oooo, já mám kostnatý loket.
- Tebe to jídlo nepálí? Ne. No tak to jsem to asi spolkla do blbý džuzny.
- Co znamená zkratka KRNAP? Krávy na poli.

Bavíme se...

Kočičí seriál Jak kočky slaví silvestr?

Myslíte si, že silvestr slaví pouze lidé?? Není to pravda, protože tento silvestr jsem naši Mícu sledovala. A musím říct, že kočky si silvestr umí užít víc než lidi. Večer v 22.01 jsem šla ven, ale to jen proto, že jsem chtěla sledovat mojí Mícu. Viděla jsem její stopy ve sněhu, tak jsem šla podle nich. Vtom však stopy dál nevedly... rozhlédla jsem se okolo sebe. Nikde ani živáčka. Vtom se kouknu nahoru. Na vysokém, mohutném stromu sedí moje čiča se sousedkami. Schovám se do keře a celé to dění pozoruji. Mají tam nahoře velkou hostinu (myši, myši a myši). Překvapilo mě, že jsem tam viděla i Zrzka odvedle - na toho totiž pokaždé, když ho Míca zahlédla, štěkala (ano, už jsem ji to taky naučila :D). Ale teď jako by ta nenávist zmizela. Kočky si hrály s klubičky, mašličkami, míčky a vším, co doma "čmajzly". Už uběhla hodina a půl od té doby, co jsem se schovala do keře. Ruce a tváře mám rudé od mrazu, ale tohle musím vidět. Za půl hodiny bude půlnoc a vidět, co ta zvířata udělají o půlnoci, mi nedalo, a tak jsem si nandala kapuci a čekala, co bude dál.... Teď všechny kočky začaly lézt dolů a táhly něco podivného. Pokoušela jsem se předmět rozeznat, ale byla moc velká tma. Vydaly se směrem ode mne a tu podivnou věc táhly za sebou. Musela jsem změnit úkryt a přiblížit se. Kouknu se na hodinky... za deset minut bude půlnoc. Z neznámého předmětu začaly vytahovat další věci - baterky, svítící náramky (a že jich bylo hodně), lasery. Napínavě jsem se krčila za keřem. Jedna z koček, hádám, že Milky, vylezla na vrchol vysokého stromu a nesla s sebou v obrovském pytlí cosi a jednu baterku. Pohodlně se usadila na stromě.... Všechny kočky zvedly hlavy k obloze. Vtom mi zapípají hodinky... PŮLNOC!!!! Milky začne sypat ze stromu dolů něco jemného, lehkého, vypadá to jako prach. Ostatní svítí baterkami a lasery a mávají kolem sebe náramky. Je to nádherné, lepší než rachejtle! Ty lidské tedy trochu ruší. Když se všechen prach dosypal, jako když do nich střelí a rychle se rozutečou domů. A je po silvestrovské kočičí slavnosti.

Kamča, foto ilustrační

Prvňáčci jsou poprvé ve škole a paní učitelka se ptá: Děti, a kdopak ví, kolik je 1+2?" Nikdo nic neříká. "Nemusíte se stydět přihlásit..." "Opravdu nikdo neví?" Přihlásí se malá holčička: "Já nevím kolik je 1+2, ale vím, že je to určitě stejně jako 2+1, jelikož sčítání jest na tělese reálných čísel komutativní."

"Tak jaká byla zkouška?" "Velice nábožná." "Jak to, nábožná?" "No profesor v černém, já v černém. Profesor položil otázku, já se pokřičoval. Za chvíli jsem mu odpověděl a on se pokřičoval."

Záchody na vysoké škole, po zápočtech. Z jedné kabinky: Tak co? Dostal jsi zápočet? Z druhé kabinky: Nedostal, ten d... pitomý mi ho nedal. A z třetí kabinky: Ani příště ti ho nedám!

Bavíme se...

Puzzlík

11. ročník

Redakce 2014/2015

Grafička :

Nikola Ambrožová (Bowtie) 9.B

Redaktoři:

Barbora Frýdová (Barča) 9.A,

Tereza Švarcová (Švarečka) 8.A,

Marek Čejka (Marek) 7.A,

Jan Bug (Honza) 7.A,

Kamila Holá (Kamča) 7.A,

Matěj Drahota ((Nehete) 7.A,

Barbora Pavelková (Bára) 7.B,

Tomáš Chlubna (Jonáš) 6.A

Barbora Hykmanová

(Hykmančice) 6.B

Adepti na post redaktora:

Alexandra Rock (Saša),

Adéla Novotná (Adéla),

Petra Pavelková (Pěťa),

Filip Ambrož (Amby) z 5. ročníku

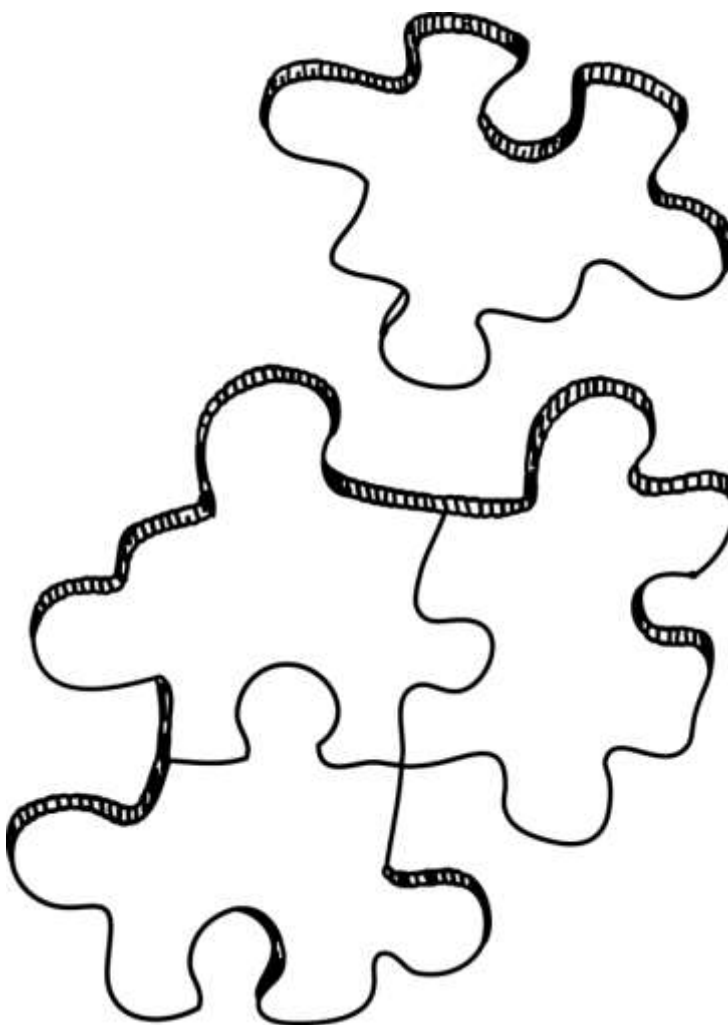
Šéfredaktorka:

Marie Bílková

Tisk sborovna ZŠ Miloše Šolleho

Kouřim, náklad 100 výtisků pro
žáky a pedagogy školy. Časopis k

nahlédnutí na městské vývěsce na poště a na stránkách
školy www.zsk.cz

Ve škole učitelka varuje děti:

„Nesmíte líbat zvířata, protože se takhle mohou šířit různé nemoci. Zná někdo nějaký příklad?“

„Já,“ hlásí se Lukáš, „moje tetička pořád líbala papouška.“

„A co se stalo?“

„Papoušek chcípl!“

Přijde Ferův otec z třídních schůzek a ptá se syna Fera: „Jak je možné, že máš samý pětky?“ „Tato, tam sú všichni rasisti.“ Otec se tedy rozhodne dát syna na soukromou školu a za rok jde opět na třídní schůzky, Fero opět samé pětky. Otec se ptá, jak to? „Tato, tam sú samý rasisti.“ Tak se ho rozhodne dát na křesťanskou školu, po roce třídní schůzky a Fero samé jedničky. Otec u vytržení nechápe, a tak se ptá, jak to? „Tato, přindu tam, na chodbě na zdi frajer přibitej na kříži, vlezu do třídy, tam další frajer přibitej na kříži, tak si říkám, začnu se učit, tady se s tím nemazlej!“

Rozhovor učitele a žáka: "Proč jsi přišel pozdě do školy?"

"Protože jsem vyšel pozdě z domu."